

[Birgith Mogensen]

drepolitikkens område i de senere år. Det kommer først og fremmest til udtryk i ønsket om at tilvejebringe selvstændige boliger til ældre med mulighed for fleksibel service. Dette vil på samme tid forøge de ældres trivsel og indebære en bedre udnyttelse af samfundets ressourcer. Herigennem udskydes det tidspunkt, hvor det for nogle ældre bliver nødvendigt at få ophold på institutioner.

Vi er også glade for, at forslaget indebærer, at decentraliseringsbestrebelse på dette område fortsætter, idet forslaget vil gøre det muligt for kommunerne at skabe en bred vifte af boligformer for ældre. I denne forbindelse vil jeg gerne pege på, at forslaget imødekommer kommunernes ønske om at undgå en statslig kvotafastsættelse. På den anden side vil det medføre et øget kommunalt ansvar for finansieringen af ældreboligerne.

Endelig finder CD, at der er tale om en vigtig regelforenklaring ved, at man går over til én type ældrebolig fremfor de nuværende fire kategorier.

CD ser også med stor sympati på, at boligministeren har nedsat et udvalg, der skal undersøge mulighederne for en forøgelse af antallet af egnede boliger til flytninge. Vi er glade for, at boligministeren på denne måde forsøger at finde nye veje til at klare flytningenes boligbehov, så vi letter integrationen af flytningene i det danske samfund.

Derudover finder vi det fornuftigt, at ministeren har nedsat et udvalg, der skal se på den almennyttige sektors fremtid. Det er ikke nogen hemmelighed, at der har været problemer af økonomisk art inden for denne sektor i de senere år. CD afventer spændt, hvilket forslag udvalget vil komme med til efteråret.

Jeg vil på CDs vegne sige, at vi er glade for og tilfredse med den bygge- og boligpolitiske redegørelse, da den understøtter vor opfattelse af, at der er gang i byggeriet.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Da VS' ordfører, hr. Albrechtsen, er forhindret i at være til stede, skal jeg fremføre VS' syn på den bygge- og boligpolitiske redegørelse.

Jeg synes ikke, der er specielt meget at takke for, så det vil jeg undlade. Vi er meget uenige i det meste af det, der står, og vi vender os imod konklusionerne i redegørelsen.

Vi mener først og fremmest, at der er tale om en klar fortsættelse af den borgerlige boligpolitik, som går ud på at omfordele fra de dårligst stillede til de bedre stillede, fra lejerner til ejerne.

Resultaterne af denne form for politik har været mere end mærkbare i de senere år. Ifølge Politiken 19. januar 1986 har den typiske LO-familie i lejerbolig fra 1979 til 1985 fået forringet sine forbrugsmuligheder med 25 pct., og det er meget, medens en tilsvarende familie i ejerbolig har kunnet øge sine forbrugsmuligheder med omkring 3 pct. Og bag disse tal skjuler der sig helt givet en endnu værre forskydning, nemlig når det drejer sig om de allerdårligst stillede lejere, de arbejdsløse f.eks., altså dem, der i forvejen er hårdest ramt af det, regeringen så smukt kalder genopretningspolitikken.

Denne redegørelse lægger således op til en videreførelse af den asociale politik, som er blevet ført. Det sker ikke mindst i form af planerne om en forhøjelse af udlejernes profit, det såkaldte kapitalafkast, i private udlejningsejendomme. Det vil betyde husleje-forhøjelser, og dermed vil det yderligere forringe lejernes stilling. Samtidig er tanken helt sagligt ubegrundet, fordi leje-forhøjelser i det private udlejningsbyggeri erfaringsmæssigt ikke fører til forbedret vedligeholdelse. Dette skyldes lejernes alt for ringe indflydelse på brugen af de mange vedligeholdelsespenge, de indbetaler til ejeren. Hvad der sker med dem, må guderne vide. Brugt til vedligeholdelse bliver de i hvert tilfælde ikke.

VS har derfor fremsat forslag om, at disse penge fremover skal gå ind på en spærret og beboerkontrolleret vedligeholdelseskonto. Hvis man mener, at de skal bruges til vedligeholdelse, burde der kunne skabes flertal for det. Det er vel ikke borgerlig tankegang, at de penge, som er blevet sat ind, skal bruges af ejerne.

Men også tanken om at stille kommunerne frit med hensyn til, om de vil bygge ældreboliger, idet man samtidig fjerner kvoten for lette kollektivboliger, vender vi os imod. Vi mener, at det uundgåeligt vil føre til, at de dårligst stillede ældre lades i stikken. Der er kommuner, der har virkelig mange dårligst stillede ældre, f.eks. København og Århus. København vil ikke have nogen som helst chance for at fremskaffe pengene til det byggeri i en situation, hvor kommunens økono-